

Haluamme nähdä Jeesuksen Joh. 12:20-36

20. Niiden joukossa, jotka tulivat ylös juhli-
le palvomaan Jumalaa, oli muutamia kreik-
kalaisia.

21. Nämä menivät Filippoksen luo, joka oli
Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häneltä:
"Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen."

22. Filippos meni ja sanoi sen Andreaksel-
le, ja Andreas ja Filippos menivät puhu-
maan siitä Jeesukselle.

23. Mutta Jeesus vastasi heille: "On tullut
hetki, jolloin Ihmisen Poika kirkastetaan.

24. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos
vehnänyjvä ei putoa maahan ja kuole, se
jää yksin, mutta jos se kuolee, se kantaa
paljon satoa.

25. Joka rakastaa elämäänsä, menettää
sen, mutta joka vihaa elämäänsä tässä
maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen
elämään.

26. Jos joku minua palvelee, seuratkoon
hän minua, ja missä minä olen, siellä myös
minun palvelijani on oleva. Jos joku palve-
lee minua, niin Isä kunnioittaa häntä."

27. "Nyt minun sieluni on järkyttynyt. Mitä
sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä!
Mutta tätä vartenhan minä olen tähän het-
keen tullut.

28. Isä, kirkasta nimesi!" Silloin taivaasta
kuului ääni: "Minä olen sen kirkastanut ja
vastedeskin kirkastan."

29. Kansa, joka oli paikalla, kuuli äänen ja
sanoi ukkosen jyrisseen. Toiset sanoivat:
"Hänelle puhui enkeli."

30. Jeesus vastasi: "Ei tämä ääni tullut mi-
nun tähteni vaan teidän tähtenne.

31. Nyt on tämän maailman tuomion hetki.
Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään
ulos.

32. Ja kun minut korotetaan maasta, minä
vedän kaikki luokseni."

33. Mutta tämän hän sanoi ilmaistakseen,
millaisella kuolemalla hän kuolisi.

34. Väkijoukko sanoi hänelle: "Me olemme
laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikki-
sesti. Kuinka sinä voit sanoa, että Ihmisen
Poika on korotettava? Kuka on tämä Ihmi-
sen Poika?"

35. Niin Jeesus vastasi: "Vielä vähän aikaa
valo on teidän keskellänne. Vaeltakaa niin
kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi
teitä valtaansa. Joka vaeltaa pimeässä, ei
tiedä, minne menee.

36. Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa
valoon, että teistä tulisi valon lapsia." Tä-
män sanottuaan Jeesus lähti pois ja kät-
keytyi heiltä.

Haluatko nähdä Jeesuksen?

Haluatko Sinä nähdä Jeesuksen? On yllättävän paljon ihmisiä, joilla on kiinnostusta
nähdä, millainen Jeesus on. Jeesushan kelpaa tänä päivänä lähes millaiseen uus-
uskonnollisuuteen tahansa. On ihmisiä, jotka sanovat etsivänsä Jeesusta, mutta ei-
vät halua nähdä Jeesusta totuutena. Mutta toisaalta on mahdollista löytää Jeesus ja
nähdä Hänet sellaisena, kuin Hän todella on. Mutta se onnistuu vain tiellä, jolla ih-
misen on suostuttava valon läpivalaisuun ja kuoltava itselleen löytääkseen todelli-
sen elämän. Jeesus paljastaa itsensä vain ristin juurelle nöyryville. Muilta Hän kät-
keytyy, vaikka he näkisivät Jeesuksen aivan silmiensä edessä.

Kreikkalaiset etsijät

Temppeelialue oli tupaten täynnä pääsiäisjuhliin tulleita ihmisiä. Jeesus oli juuri rat-
sastanut "hoosianna" -huutojen saattamana Jerusalemiin. Ylipapit ja fariseukset
olivat tehneet päätöksen surmata Jeesuksen, mutta olivat lähes epätoivon partaalla,
kun Lasaruksen kuolleista herättämisen seurauksena kansa oli hullaantunut osoitta-
maan Jeesukselle kuninkaallista kunnioitusta.

Juhlaan rukoilemaan tulleiden joukossa oli muutamia synnynnäisiä kreikkalaisia. He olivat juutalaisuuteen kääntyneitä pakanoita. He ehkä tunsivat Filippuksen entuudestaan, koska kääntyivät hänen puoleensa ja esittivät kohteliaan pyynnön: "Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen." He eivät olleet tavanneet Jeesusta, mutta se, mitä he olivat Hänestä kuulleet, oli herättänyt heissä kunnioitusta. Siksi heidän pyyntönsä oli nöyrä ja kohtelias. Filippus epäröi viedä kreikkalaisia Jeesuksen luo, sillä hän ei vielä tajunnut, että Jeesus Messias voisi tulla koko maailman Vapahtajaksi. Siksi hän kääntyi Andreaan puoleen, joka oli 5000 ruokkimisesta oppinut sen, että kysymykset oli syytä viedä suoraan Jeesuksen käsittelyyn.

Syy

Syy, miksi kreikkalaiset halusivat nähdä Jeesuksen, saattoi olla pelkkä uteliaisuus, sillä koko kaupunki oli täynnä puhetta ja väittelyä Jeesuksesta. Mutta todennäköisesti heidän pyyntönsä nousi syvemmältä. He olivat kreikkalaiseen epäjumalanpalvelukseen pettyneinä kääntyneet etsimään elämänsä syvimpiin kysymyksiin vastausta juutalaisuudesta. Mutta heidän kohtaamansa kuolleiksi muotomenoiksi turmeltunut juutalaisuuskaan ei ollut vastannut heidän sydämensä kaipuuseen. Se, mitä he olivat kuulleet Jeesuksesta, oli herättänyt heissä toivon löytää todellisen vastauksen.

Kätkeytyvä Jeesus

Jeesuksen vastaus miesten pyyntöön oli hämmästyttävä. Hiukan tekstimme jälkeen sanotaan nimittäin: *"Jeesus puhui tämän, meni pois ja kätkeytyi heiltä."* Kreikkalaiset miehet halusivat nähdä Jeesuksen, mutta loppujen lopuksi Jeesus kätkeytyi heiltä. Kysymys ei kuitenkaan ole siitä, etteivätkö nämä kreikkalaiset olisi päässeet niin lähelle Jeesusta etteivätkö he olisi luonnollisilla silmillään nähneet Häntä ja luonnollisilla korvillaan kuulleet kaiken, mitä Jeesus puhui.

Hetki on tullut

Jeesus vastasi miesten pyyntöön: *"Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti minä sanon teille: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää yksin. Mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon."*

Ensiksi Hän viittasi hetkeen, joka nyt oli tullut. Sana "hetki" on Johanneksen evankeliumissa erityismerkityksessä. Ensi kerran se esiintyy tilanteessa, missä Jeesus muutti veden viiniksi. Äidilleen Jeesus sanoi silloin: *"Minun hetkeni ei ole vielä tullut."* Veljiensä kehotukseen astumisesta julkisempaan toimintaan Hän vastasi samalla tavalla: "Minun hetkeni ei ole vielä tullut." Edelleen Jeesuksen vastustajista todetaan kahdessa yhteydessä, että he eivät olleet kyenneet viemään Häntä mukanaan, koska "Hänen hetkensä ei vielä ollut tullut." Mutta nyt Jeesus julisti: *"Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan."*

Kirkastuminen

Mitä Jeesus tarkoitti sitten kirkastamisellaan? Jatkossa Jeesus lausui: *"Nyt minun sieluni on järkytetty. Mitä minun pitäisi sanoa? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä vartenhan olen tullut tähän hetkeen. Isä, kirkasta nimesi!"* Taivaasta kuului ääni: *"Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava."* Mutta Jeesus sanoi: *"Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne. Nyt tuomio kohtaa tätä maailmaa. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos. Kun minut ylenne-*

tään maasta, minä vedän kaikki luokseni." Näillä sanoilla Jeesus antoi tietää, millaisella kuolemalla hän oli kuoleva.

Jeesus oli johdonmukaisesti kulkenut aina seimestä asti kohti tätä hetkeä. Kun kreikkalaiset esittivät pyyntönsä nähdä Jeesuksen, Hän ei sanonut, että nyt Hän kuolisi ristillä, vaan nyt Hän kirkastuisi. Jeesukselle Hänen riippumisensa ristillä ja Hänen käsittämätön tuskansa Isän hylkäämänä ja koko maailman syntejä kantaen oli **kirkkauden ilmestymisen hetki**. Samaa kuvaa Heprealaiskirje näin:

"Hänet, Jeesuksen, joka vähäksi aikaa oli asetettu enkeleitä alemmaksi, me näemme kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien puolesta maistanut kuolemaa." (Hepr. 2:9)

Jeesus piti suurimpana kunnianaan ja kirkkautenaan saada kärsiä ihmisten sijasta synnin tuomion ja Jumalan lain vaatiman rangaistuksen. *"Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni, että ottaisin sen takaisin. Ei kukaan ota sitä minulta, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se takaisin. Sen ohjeen olen saanut Isältäni."* (Joh. 10:17-18)

Taivas Teurastetun Karitsan ylistystä

Jumalan Isän rakkaus syntiin langennutta ihmistä kohtaan kirkastui syvimmin juuri Jeesuksen tuskissa Golgatalla. Jumalan koko rakkaus, lyhentämätön pyhyys ja iankaikkinen kunnian ilmestyi Golgatan hirvittävän pimeyden keskellä. Kun kerran ihmiset tämän uhrin tähden pääsevät taivaalliseen kirkkauteen, heidän loputon ylistysvirtensä tulee olemaan Teurastettu Karitsa, tuo ristillä iankaikkisessa syvyydessä kärsinyt Vapahtaja. Taivaallisen kirkkauden ihmeellisen loiston keskuksessa on Ylösnoussut Herra Jeesus, jonka ruumiissa näkyvät iankaikkisesta iankaikkiseen naulojen arvet ja keihään haavan arpi Hänen kyljessään. Mutta ne tulevat olemaan todistus Jumalan armon kirkkauden kiitokseksi.

Vehnänjyvä

Sitten Jeesus selittää asiaa kuvalla vehnänjyvästä. Kuvittele, että sinulla olisi kädesi jyvä. Sinä katselet sitä, mutta näetkö todella, mitä siinä on? Tietysti näet itse jyvän, mutta et sittenkään näe. Vasta sitten näet, mitä se sisältää, kun panet sen mulan peittoon, annat sen kuolla ja odotat. Jyvistä nousee taimi, korsi ja lopulta uusi tähkä täynnä uusia jyviä. Tämä kaikki oli siemenessä, mutta sinä et nähnyt sitä. Mutta nytkään et vielä näe kaikkea. Ota tähkästä siemenet ja kätke ne maahan ja anna kasvun jatkua. Lopulta yhdestä jyvistä tulee suunnattoman rikas sato. Kaikki se oli kätkeyty yhteen jyvään.

Jeesuksen vastaus kreikkalaisten pyyntöön oli siis: "Nämä miehet eivät voi nähdä Minua. Tulee kyllä päivä, jona ihmiset tulevat näkemään Minut. Se tulee olemaan seurausta siitä, että annan elämäni ihmisten puolesta. Siitä alkaa prosessi, joka on kulkeva läpi sukupolvien ja vuosisatojen. Se kulkee kuoleman kautta elämään. Sato on kerran oleva niin suuri, ettei kukaan ihminen kykene sitä laskemaan."

Tänäänkin on vain yksi tie, jolla Jeesus voidaan nähdä. Se kulkee ristin kautta elämään, kuoleman kautta elämään. Vain ne, jotka kohtaavat Jeesuksen omien syntiensä kanssa Golgatan ristin kärsimyksen juurella, pääsevät näkemään, kuka ja millainen on Jeesus. Tie elämään vie vain Jeesuksen kuoleman kautta.

Elämä alttiiksi

"Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen. Mutta joka panee elämänsä alttiiksi tässä maailmassa, säilyttää sen iäiseen elämään."

Kreikan alkukielessä tässä lauseessa käytetään kanta eri sanaa "elämästä". "Joka rakastaa elämäänsä (*psyche*), kadottaa sen. Mutta joka vihaa sitä (panee elämänsä alttiiksi) tässä maailmassa, säilyttää sen iäiseen elämään (*zoe*)." *Psyche* viittaa luonnolliseen henkiseen elämään. Kun Paavali puhuu "luonnollisesta ihmisestä" voimme yhtä hyvin kääntää "psykkisestä ihmisestä". Kysymys on ihmisestä, joka elää pelkästään sielullisella tasolla. Jos haluat pitää elämäsi vain tällä tasolla, tulet menettämään sen. Mutta jos vihaat tätä, panet sen alttiiksi, löydät todellisen elämän (*zoe*) täyteydessään. Syntiinlankeemuksen seurauksena ihmisestä tuli sielullinen vailla henkeä. Voidakseen elää hengellisen elämän täyteyttä, ihmisen on hylättävä sielullisen elämän kutsut ja vaatimukset.

Edelleen:

"Jos joku palvelee minua, hän seuratkoon minua. Missä minä olen, siellä on palvelijanikin oleva. Jos joku palvelee minua, Isä kunnioittaa häntä."

Nyt ei ole kysymys vain kreikkalaisista vaan jokaisesta ihmisestä. Jeesuksen hetki on tullut. Jos haluat nähdä Jeesuksen, sinun on kuljettava Jeesuksen tietä. Siellä missä Jeesus on, itselleen kuolemisen tiellä, siellä on myös Hänen seuraajansa. Kaikessa opetuksessaan Jeesus korosti ristin tien välttämättömyyttä, sillä vain se tie vie ylösnousemuksen voittoon ja elämään sen tuolla puolen. Jos haluat nähdä Jeesuksen, ei ole muuta tietä kuin Jeesuksen tie. Se on ristin tie, ylösnousemuksen ja elämän tie.

Suorastaan järisyttävä on Jeesuksen lupaus niille, jotka lähtevät palvelemaan Jeesusta: "Isä kunnioittaa häntä". Selvää on, että uskova kunnioittaa Jumalaa, mutta että Isä Jumala tulee niin alas, että ilmaisee kunnioituksensa ihmislasta kohtaan, on suorastaan mullistavaa. Jeesuksen seuraaja on monella tavalla puutteellinen ja lankeaa usein syntiin, mutta silti Isä kunnioittaa häntä. Kysymys on siitä, että Jeesuksen palvelijan vierellä on Jeesus itse ja Jeesuksen täydellinen vanhurskauden lahjan vuoksi Isä ei lue palvelijalle mitään syntiä, niin jopa kunnioittaa häntä. Isän ja Pojan suuruus näkyy siinä syvässä alentumisessa, jolla Isä ja Poika lähestyy meitä.

Järkyttynyt Jeesus

Sitten Jeesus ilmoitti, millaiseen "hetkeen" Hän oli nyt tullut, kun silmien edessä oli Golgatan kumpu.

"Nyt minun sieluni on järkytetty. Mitä minun pitäisi sanoa? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä vartenhan olen tullut tähän hetkeen."

Tässä Jeesus ei käytä sanaa *zoe* vaan *psyche*, siis juuri sitä, josta tulee luopua päästäkseen osalliseksi todellisesta elämästä. Kuulen Jeesuksen sanovan: *"Nyt minun sieluni on järkytetty."* Tajuan niihin sisältyvän surun, mutta en osaa edes aavistella niihin sisältyvän tuskan suuruutta. Tuska oli niin syvä, että Hän jatkaa kysymällä: *"Mitä pitäisi minun sanoa?"*

"Pitäisikö minun sanoa, Isä, pelasta minut tästä hetkestä?"

Mutta vähääkään epäröimättä Jeesus jatkoi:

"Kuitenkin: sitä varten olen tullut tähän hetkeen."

Sitten Jeesus pyysi:

"Isä, kirkasta nimesi!"

Johannes ei evankeliumissaan kerro Getsemanen puutarhan tapahtumista, mutta hän ilmoittaa Getsemanen kokemuksen ja tuskan sisällön. Getsemane ei ollut vain tunnin tai parin tuskaa puutarhassa, vaan se oli Herran sydämen kokemusta koko Hänen tiensä ajan kohti ristiä. "Pitäisikö minun pyytää vapautusta tästä, ei sitä varten olen tullut. Isä kirkasta nimesi!"

Isän vastaus

Tuolla hetkellä tuntuu kuin Isä ei olisi kyennyt pysymään vaiti. Taivas vastasi, ja sanat olivat selkeitä, niille, jotka kykenivät niitä seuraamaan.

Taivaasta kuului ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava."

"Minä olen sen kirkastanut." Se sisälsi kaiken menneisyyteen liittyvän niin vanhan liiton historian luomisesta lähtien kuin erityisesti Jeesuksen julkisen toiminnan siihen asti. Isä oli Jeesuksessa kirkastanut, millainen sydän Hänellä on ihmisiä kohtaan. "Olen sen vielä kirkastava" kertoo Golgatan tiestä, ylösnousemuksesta, Jeesuksen taivaaseen astumisesta, Pyhän Hengen vuodatuksesta ja lopulta Jeesuksen toisesta tulemisesta suuressa kirkkaudessaan.

Kolmannen kerran Jeesuksen julkisen toiminnan aikana taivas katkaisi vaitiolonsa. Mutta miksi?

Jotkut paikalla olijoista esittivät käsityksensä, että ukkonen jyräsi. Toiset puhuivat enkelin puheesta. On mielenkiintoista, miten ihmiset kuulevat saman asian eri tavalla riippuen siitä, mitä he ovat itsessään. Herra tiesi, kuka puhui. Hän kuuli ja ymmärsi. Hän kertoi, että ääni ei ollut tullut Hänen itsensä tähden vaan ympärillä olevien ihmisten vuoksi.

Tuomio

Isän puheen jälkeen Jeesus jatkoi kirkastumisensa hetken merkityksen selittämistä: *"Nyt tuomio kohtaa tätä maailmaa. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos."*

Tuomio? Niin, nyt maailma seisoo tuomiolla. Tuomio on lausuttu. Ihmiskunnan ja maailmanhistoria tuomio lausuttiin nyt julki. Sen teki Jeesus, joka oli kohta seisova roomalaisen tuomioistuimen tuomittavana. Golgatalalla ihmiskunnan tuomio pantiin toimeen.

"Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos."

Kysymys on futuurista tulevaisuuden muodosta. Sielunvihollisen ulosheitto on siis prosessi. Ristillä Jeesus murskasi käärmeen pään, mutta prosessi jatkuu vielä viimeiseen tuomioon asti.

Tapaa, millä maailman ruhtinas heitetään ulos, Jeesus kuvaa:

"Kun minut ylennetään maasta, minä vedän kaikki luokseni."

Maasta ylentäminen sisältää enemmän kuin vain ristin. Siihen kuuluu myös ylösnousemus, taivaaseen astuminen ja istuminen Isän oikealle puolelle.

"Kun minut ylennetään maasta, minä vedän kaikki luokseni."

Kaikki eivät Jeesuksen vedettäviksi suostu, mutta Jeesus on oleva se kokoontumispaikka, josta ihmiset vedetään Hänen luokseen.

Vain valoon tuleva voi nähdä Jeesuksen

Sitten ihmiset esittivät Jeesukselle kysymyksen:

"Kuka on Ihmisen Poika?"

Jeesus sivuutti tämän teologisen kysymyksen. Mikään itsessään oikeakaan vastaus ei nimittäin hyödytä ihmistä, ellei hän ole valmis seuraamaan siihen sisältyvää valoa. Kysyjät olivat päin vastoin valmistautuneet surmaamaan Jeesuksen eli samuttamaan sen valon, joka oli heidän keskellään. Siksi Jeesus vielä kerran muistutti kuulijoitaan, että valo, Hän itse, Hänen sanansa ja tekonsa, oli heidän keskellään, heidän kuultavissaan ja nähtävissään, mutta sen ohi kulkeminen johtaisi heidät auttamattomasti pimeyteen

Jos haluat tietää, onko Jeesus Messias, Sinut vapaaksi tekevä Vapauttajakuningas, Sinun on suostuttava seuraamaan valoa, jonka olet saanut ja joka on lähelläsi. Ellet tee niin, Sinä joudut lopulta pimeyteen. Vain kuuliaisuus sille ehkä vielä vähäiselle valolle, jonka jo nyt näet ja ymmärrät Jeesuksesta ja Hänen sanastaan, voi viedä Sinut suuremman valon tuntemiseen.

Evankeliumin valo

Kristus-valon tulee meidän luoksemme ilmoituksen sanassa, laissa ja evankeliumissa. Pyhässä Hengessä julistettu sana vie ihmisen Kristuksen valoon. Mutta valon vastaanottamisessa ei milloinkaan riitä pelkkä oikea tieto, vaan Hänen valonsa vaatii väistämättä vaeltamista valon mukaan, Hänen yhteydessään, Hänen tahtonsa mukaan ja Hänen puhdistamana. Kristus valo koskettaa siis toki meidän järkeämme, tietomme tasoa, elämän asennoitumistamme, vaelluksen puhtautta ja hengellisen todellisuuden tuntemista. Mutta mitään näistä ei tapahdu omasta itsestämme käsin, vaan Jeesuksen Kristuksen ilmoituksesta, Hänen totuudestaan ja Hänen persoonansa tuntemisesta käsin. Valossa vaeltaminen merkitsee siis henkilökohtaista yhteyttä Herraan Jeesukseen ja Hänen kanssaan kulkemista.

Tähän valoon pääseminen edellyttää myös aina sitä, että Jeesus tulee ensin meidän luoksemme valona. Kun Hän on keskellämme ja kutsuu meitä, voimme päästä valoon. Muussa tapauksessa jäämme parhaankin oman yrittämistemme kanssa vain pimeyteen. Siksi on kohtalokkaan tärkeää, että otat vaarin siitä valosta, joka Kristuksessa lähestyy Sinua. Jos Hänen seuraansa et lähde silloin, kun Hän kutsuu, myöhempää mahdollisuutta ei välttämättä enää tule:

"Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia."

Pimeys ei kykene tukahduttamaan valoa

Kristuksen ilmoituksessa meihin kohdistuvan valon luonteeseen kuuluu myös se, että ei ole mitään niin suurta pimeyttä, ettei Hän kykenisi sitä valaisemaan, kunhan Hänen valonsa alle suostutaan. Ei ole mitään niin suurta syntisyyttä, niin suurta tietämättömyyttä, niin suurta epätoivoa, niin pimeitä harhapolkuja, ettei Jeesus kykenisi sen keskeltä viemään ihmistä valoon, uuteen elämään Hänen yhteydessään.

Kristus-valossa vaeltamiseen kuuluu turvallisuus. Jeesuksen seurassa vaeltaminen ei merkitse välttämättä helppoa ja tasaista tietä. Mutta valon tie on turvallinen. Johdattaja kulkee valaisten omansa kanssa. Vaikka Sinä et itse näkisikään kauas eteenpäin, tiedät, että Herra joka vierelläsi kulkee osoittaa Sinulle askeleen kerrallaan.

"Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu."

Riittää, että Sinä näet ottaa yhden askeleen, sillä Hän näkee kokonaisuuden ja ohjaa tietä, jolta mitkään pimeyden voimat eivät voi sinua suistaa pois. Oma valoa Herran omalla ei ole, vaan hän riippuu kiinni Jeesuksessa, jolla on valo. Siksi ei tar-

vitse pelätä. Siksi ei myöskään tarvitse joutua masennuksen syövereihin. Myös sydämemme tunteet voivat löytää valon Herran lähellä.

Valossa vaeltamisen luonne

Valossa vaeltaminen ei merkitse synnittömyyttä. Päin vastoin se merkitsee sitä, että Jeesuksen totuuden sana saa päivittäin osoittaa meidän syntimme. Jumalan lapsen tuntomerkki on se, että hän joutuu tunnustamaan synneiksi, aidoiksi rikkomuksiksi Jumalaa ja lähimmäisiä vastaan sellaisia asioita, joita tämä maailma tai tähän maailmaan rakastunut kristillisyydessään "avaramielisyydessään" ei ole enää aikoihin pitänyt synteinä.

Valossa vaeltaja joutuu kipeästi tarkistamaan sydämensä kateuden, ylpeyden, itsekkyuden, katkeruuden, petollisuuden ja himokkuuden synnyttämiä ajatuksia ja asenteita. Hän joutuu tunnustamaan ne Herralle lihallisena pimeytenään. Valossa vaeltaja joutuu tutkimaan omia vääriä sanojaan, kiivastumisiaan, huolimattomia lausuntojaan muista ja kiittämättömyyttään. Valossa vaeltaja myöntää synneiksi myös työnantajan ajan, puhelinajan ja tietokoneohjelmien varastamisen ja pienimmätkin verovilpit.

Mutta missä valo saa paljastaa syntisyyden, ja herättää aidon anteeksipyynnön ja siinä Jeesuksen Golgatan uhriveri pyyhkii pois kaikki synnit.

"Minkä valo paljastaa, sen veri puhdistaa."

Jeesuksen valo vie toistuvasti Golgatan uhriveren ja täydellisen sovituksen turviin. Missä pienetkin asiat nähdään suurina rikkomuksina, koska niissä on murehduitettu käsittämättömän suurta Isän rakastavaa sydäntä, siellä anteeksiantamuksen lahja on aina suurta armon ihmettä. Missä kirkas valo osoittaa synnit suuriksi, siellä armo on ylenpalttinen. Seurauksena rakkaus Herraan ja lähimmäisiin kasvaa, sillä "joka on paljon anteeksi saanut, rakastaa paljon." Valossa vaeltaminen, herkällä ja aralla tunnolla Jumalan kasvojen edessä eläminen, synnyttää syvän yhteyden Herraan ja myös toisiin samalla tavalla vaeltaviin. Tällaisen yhteyden keskellä pääsee myös käytännöllinen rakkaus ja palvelu toteutumaan ja syventämään jälleen keskinäistä yhteyttä.

Parasta valon tiessä on kuitenkin se, että se vie lopulta täydelliseen ja riemulliseen taivaan valon valtakuntaan, jossa pelastettu saa kasvoista kasvoihin katsella kirkastettua Herraa.

Esimerkki ihmisestä, joka pääsi näkemään Jeesuksen

Ren Sugimuran todistuspuheenvuoro hänen konfirmaatiojuhlassaan 14.2.2010.

Eräänä päivänä kun valmistelin todistuspuheenvuoroani, juttelin isäni kanssa ja kyselin, mitähän sitä oikein sanoisi. Isäni vastasi näin: Jos menneisyydestäsi poistetaan pahanteko, niin eipä taida jäädä jäljelle mitään.

Useimmat teistä tiedättekin, että yläasteen toiselta lukion toiselle luokalle asti olin suoraan sanottuna jonkin sortin huligaani. Kun nyt katson taaksepäin tuota aikaa, sitä voisi kuvata parhaiten sanalla elämän haaksirikko. Aiheutin todella monille kärsimystä ja surua. Kaikkein eniten kuitenkin murehduitin Jumalaa.

Vanhempani ovat kristittyjä ja niinpä kävin pienestä pitäen heidän kanssaan kirkossa. Sen tähden sydämessäni uskoin Jumalan olemassaoloon, mutta se ei ollut todellisuutta elämässäni. Myönsin, että Jumala on olemassa, mutta en etsinyt Häntä.

Ala-asteen loppupuolella aloin vihaamaan kristinuskoa. Japanissa ja varsinkin täällä Awajin saarella on hyvin vähän kristittyjä ja siksi, ei ainoastaan se, että on kasvanut kristityssä kodissa, vaan se, että itse on kristitty, tuntui hyvin oudolta ja vieraalta. Juuri noihin aikoihin lopetin kirkossa käymisen.

Yläasteelle meno oli elämäni käännekohta. En halunnut enää tehdä mitään, vaan lopetin kaiken opiskelun ja pakenin aina vain helpommalta tuntuvaan elämäntyylisiin. Koska luulin vanhempieni pakottavan minut uskoon, hyökkäsin voimakkaasti heitä vastaan. Mitä enemmän villiinnyin, sitä enemmän perheeni hajosi. Noihin aikoihin menetin kokonaan rauhan ja toivon.

Vaikka olin, mitä olin, pääsin kuitenkin Hokkaidon saarella olevaan kristilliseen lukioon. Lukion toisen luokan loppupuolella luokanvalvojani kutsui minut kanssaan kirkkoon. Opettajani oli tullut kristityksi vaimonsa kautta. Kun hieman epäröin kutsua, hän ehdotti, että menisimme kirkosta paluumatkalla jonnekin syömään. Tuon sanan houkuttelemana häpeilemättä lähdin mukaan. Olin ollut pitkään kristinuskoa vastaan, mutta kirkkoon saavuttuani lämpimät muistot palautuivat mieleeni ja koin, että tämä on minun paikkani. Kun yhteislaulu alkoi, sanoin kuvaamattoman ihmeellinen tunne valtasi minut. Paluumatkalla bussissa hyräilin päivän virttä ”En enää palaa entiseen”. Koin, kuinka sydämeni kaipuu täytettiin ja että Jumala elää tehden työtään minussa. Siitä päivästä lähtien olen käynyt säännöllisesti kirkossa.

Luukkaan evankeliumin 15 luvussa jakeessa 20 on seuraavat sanat: ”Niin hän lähti isänsä luo. Kun poika oli vielä kaukana, isä näki hänet ja heltyi. Hän juoksi poikaa vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä.”

Minä olin pitkään Jumalasta erossa. Elin kuin tuhlaaja omien halujeni mukaan, mutta Jumala armahti minut tuollaisenaan. Olen onnellinen, että Jumala käänsi hyväksi menneisyyteni ja kaiken pahuuden.

Käyn opiskelupaikkakunnallani Jokohamassa Sakae Shalom kirkossa. Seurakunnan pastori Eiji Koyama on sanonut: Kristinusko ei ole uskonto eikä historiaa. Kun otamme henkilökohdaisesti elävän Jeesuksen Kristuksen Vapahtajana vastaan, saamme kokea pelastuksen. Eikä ainoastaan sitä, vaan saamme paljon siunausta. Suurin siunaus minulle on kuitenkin se, että Jeesus tuli minun ystäväkseni. Voin päivittäin puhua Jeesuksen kanssa. Jeesus puhuu paljon joka päivä Raamatun sanan kautta. Ihmiselämä ei ole aina tyyntä. ”*Maailmassa te olette ahlaalla, mutta pysykää rohkeina, minä olen voittanut maailman*”. (Joh.16:33) Kuinka onnellista onkaan, kun tällä tavoin julistanut Jeesus kulkee kanssamme päivittäin.”

On aikoja, jolloin ei tiedä, mitä tulisi tehdä. Ei ole näkyvissä mitään toivon kipinää. Sellaisinaanakin hetkinä Jumala ei hylkää, Hän rakastaa ja puhuu minulle. Raamattu sanoo: ”Jumala on tehnyt kaiken alun alkaen hyväksi.”

Tästä lähtien haluan kulkea loppuelämäni Jumalan kanssa uskoen, että elämäni on Herran käsissä.

Entä sinä?

Oletko Sinä jo päässyt näkemään, kuka Jeesus todellakin on? Hän on Sinun syntiesi tähden kärsinyt ja kuollut Vapahtaja. Hän on myös haudasta ruumiillisesti ylös-

noussut Herra, joka istuu Isän oikealla puolella kirkkaudessa. Sinä voit päästä näkemään Hänen kirkkautensa vain tulemalla Hänen eteensä syntisenä ja tuomalla valoon kaikki ne synnit, jotka olet sydämeesi kätkenyt. Syntien tunnustamisen tie on ahdas portti, jossa on kuoltava omalle ylpeydelle, mutta vasta Jumalan valoon tullut saa kokea sen ihmeellisen rauhan ja ilon, jonka vain Jeesuksen uhriveri voi sydämelle antaa.

Mutta Sinulta, joka et halua suostua totuuteen omista pahoista teoistasi, Jeesus tulee kätkeytymään. Vaikka kuulisit hänen äänensä, et voi koskaan tuntea Hänen armonsa suuruutta, ellet taivu Jumalan eteen parannuksessa ja uskossa. Sillä Golgatan salaisuus, jossa Jeesuksen kirkkaus tänäänkin ilmestyy, avautuu vain niille, jotka tunnustavat omiksi synneikseen ne, joiden tähden Jeesus ristillä kärsi ja kuoli.

Maailmassa on paljon ihmisiä, jotka haluavat nähdä Jeesuksen, mutta eivät tiedä vielä tietä Hänen luokseen. Siksi Herra kutsuu Sinua, joka olet jo päässyt maistamaan Golgataan uhrin armoa ja kirkkautta, lähettilääkseen. Herra halua käyttää Sinua evankeliumin hyvän sanoman levittämisessä. Ethän vai jää ikään kuin katsoon ja estämään niidenkin näkyvyyttä, jotka kaipaisivat saada nähdä Jeesuksen.